

Højt fra træets grønne top

*Komponist: Emil Hornemann, 1848
Tekst: Peter Faber, 1848*

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hvergang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig altfor dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træet
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

